

A photograph of a dog, possibly a pointer or similar breed, standing on a gravel path. The dog is white with brown patches and is looking towards the right. The path is surrounded by tall grass and various trees, some with dense foliage. The background is slightly hazy, suggesting a bright day. The overall scene is peaceful and natural.

## Uitlaatplekken

Je vindt ze op gedetailleerde kaarten:  
die lichte plekken groen, omlind door blauw,  
voor veeteelt, aardappel- en bietenbouw,  
gevangen in een net van sloot en vaarten.

Gebied, waar vlinders zich op kattenstaarten  
en op de schermen van de berenklaauw  
tegoed doen aan de honing en de dauw,  
waar menigeen graag mediteren zou....

daar lopen hondjes los te lanterfant  
of enthousiast te jagen op fazanten,  
even bevrijd uit een benauwde flat,

de labrador, de windhond, de basset  
maakt hier gebruik van 't zwembad langs de kanten  
en van een sfeervol ingericht toilet.

© CORRIE GROENEVELD

TUSSEN DE WEG EN DE WERELDRAND

VIJF POLDERDICHTERS VAN DE KRIMPENERWAARD

## CORRIE GROENEVELD

POLDERDICHTER VAN DE KRIMPENERWAARD 2010 - 2011

### Loetbos 2001

Nog vol van brandnetels en kalejonkers  
ontworstelt zich het Loetbos, traag en log  
aan malse weidegrond, vervormd, ontwijfd

De eiken en de elzen rijzen donker  
waar eens de varkens aten uit de trog  
en koeien graasden in de zomertijd.

Ik krijg, al gaande door 't beboste land  
een vreemd gevoel van godverlatenheid.  
Maar kijk: de torenvalken bidden nog.  
Onwankelbaar blijft hun geloof in stand,  
terwijl de tijd verglijdt.

### De bomen

De bomen, die de landen sieren:  
de wilgen en de populieren,  
zij lijken daar op wacht te staan  
en geven om ons te plezieren  
de weidsheid van de polder aan.

De bomen in de winterkou  
schrijven hun namen in het blauw.  
De bomen in de lentezon  
verkleuren als een kameleon,  
geluidloos, naar het nieuw seizoen  
van heel vaag rose tot lichtgroen.

In trotse volle zomerbomen  
vinden de vogels onderkomen,  
en door de dag van lieverlee  
schuilt daar het schaduwzoekend vee.

De herfst trekt nieuwe tinten aan,  
van roodbruin, oker en saffraan.

Maar breekt de winter zich ruim baan  
dan laten zij hun bladeren gaan,  
dan schrijven zij, natuurgetrouw  
hun namen weer in 't hemelsblauw.

### Zomeravond in de Krimpenerwaard

Bijna zomer – tegen achten  
zon nog hoog, maar 't licht verstilt,  
speelt met riet, dat vonkend trilt  
in de sloten.

Ginds het zachte  
roepen van de tureluur,  
eenzaam ogend randfiguur,  
staat daar op een hek te wachten  
op één van die schemernachten.

De drie maanden die nu komen  
rijpen vruchten aan de bomen,  
wordt de dag van korter duur,  
tellen wij elk helder uur.

TUSSEN DE WEG EN DE WERELDRAND

### Eigenwijs

Mijn oma is stronteigenwijs,  
het gras probeert ze zelf te rollen;  
de hele tuin door heeft ze mollen.  
Soms roept ze mij erbij: 'Matthijs!'

En als ze dan mijn mening hoort  
over beschoeiing en de bomen  
en hoe je mollen kunt voorkomen  
dan reageert ze echt gestoord.

Dan twijfelt ze aan wat ik zeg,  
dan gaat ze eerst mijn vader vragen,  
ze belt hem op voor overleg.

Intussen snoei ik toch de heg  
en merkt ze dat ik goed kan zagen,  
dus..... dat het waar is wat ik zeg!

### Tiendweg in de herfst

De paden langs de vaarten zijn  
beklad met klei en koeienplakken,  
de bomen krijgen kale takken;  
de oude zomer gaat voorbij.....

De vogelzwermen boven mij  
verlieten hun vertrouwde plekken.  
Ze dralen voor ze verder trekken;  
zwart-witte dans boven de wei.

De oude zomer gaat voorbij.  
Nog wil de zon de tijd wat rekken,  
nog warmen kleuren dit getij,

Het brons, het geel, het goud, terzij  
van paden met doorweekte klei.  
De oude zomer gaat voorbij.....

### Pinksterwind

Al fietsend door de wilde wind  
zie ik de zuring wuiven  
en jonge tortelduiven  
naar voedsel zoeken in het grind.

En op het geel-wit bloemenlint  
zijn hommels aan 't bestuiven.

Wat verderop de kuiven  
van kieviten, die uitgekiend  
hun nest bewaken op een plek  
beschermd tot aan de najaarstrek.

De adem van de Pinkstergeest  
is mij nooit zó nabij geweest.

### Koekoek

Voor hem geen achterdocht of vooroordelen  
en geen gesukkel met een taalprobleem.  
Niet – opgeborgen in een kaartstelsel –  
de dagen door zich eindeloos vervelen.

Hem overkomt een onbaatzuchtig delen.  
Hij roept het rond, hij voelt zich niet ontheemd,  
want niemand vindt het ook maar even vreemd  
dat hij een huis verwierf door het te stelen.

Hij is als alle vogels vogelvrij,  
met vele uitgewezen vluchtelingen.  
Hij kan helaas niet als de and'ren zingen,

maar ongevoelig voor vernederingen  
weerklinkt zijn stem van veraf of dichtbij.  
En niemand zal hem tot terugkeer dwingen.